

en Beshynderlighed til Fordel for Kommunerne, at beskatte med 2 pCt. en Virksomhed, der i Virkeligheden paa langt nær ikke have bragt Aktionærerne den Rentee, som kunde opnaas ved Anbringelse i kongelige Obligationer af deres Penge. Overhovedet ere vi af den Mening og saa med Henblik paa det forelagte Forslag til Lov om Næringsdrift, at vi ikke her til Lands ensidig bør forfølge Aktieselskaber med Skattepaalæg.

Bort Lands ringe Udstrækning og ringe Kapital giver os naturligt Anvisning paa Sammenslutning, som jo ogsaa i stort Omfang benyttes, og der er ingen Anledning til at søge den særlige Form for Kapitaldannelse, som et Aktieselskab repræsenterer, hemmet ved Skattepaalæg. Et andet var, hvis man efter fransk Mønster — særlig vilde beskatte Kapitalen eller den store Næringsvirksomhed i Almindelighed for derigennem at lette Trykket for Middelfstanden og dens Virksomhed, men hvis det tilsigtes, vil det ikke opnaas, herfen ved dette Lovforslag eller ved Lovforslaget om Næringsdrift, idet Kapitalen og den store Virksomhed paa Enkeltmands Haand ikke foreslaas beskattet, i begge er der kun Tale om visse særlige Byrder for den af de mange sammenstuede Kapital, saaledes at Byrderne ophøre, saa snart Foretagenderne overgaa til Enkeltmands Besiddelse, og indtræde, naar et Foretagende fra den enkelte overgaar til at være et større Antal Personers Ejendom igennem Aktiesystemet.

Al disse Marsager have vi foreslaaet i alt Fald at blive staaende ved de 2 pCt., men uden Fradragsret for Aktionærer og med Angivelsespligt for Selskaber, og vi forraade at gaa videre paa samme Tid, som vi bestemt modsigge, at der fra Regeringens Side foreligger nogen som helst virkelig Begrundelse af det stillede Forslag om Forhøjelse til 3 pCt. og i Særdeleshed nogen som helst Foranledning fra Udvalgets eller Tingets Side til den i Nar foreslaaede Forhøjelse.

Udvalgenes Betænkninger.

Medundertegnede S. Scavenius skal henvise til, hvad jeg i Fjor og i Forfjor udtalte i de da af Folketingets Udvalg om denne Sag afgivne Betænkninger. Jeg har ikke i Nar gentaget mit Forslag om en efterhaands Afskrivning af de kommunale Hartkornsskatter. For det første vilde en saadan Afskrivning medføre en betydelig Forhøjelse af den mellemkommunale Skatteprocent; fra 2 pCt. maatte den hæves til 5 a. 6 pCt., men uden et nu manglende statistisk Materiale vilde man her komme til at gaa i Blinde. Dette vilde derved med Nødvendighed føre til, at ogsaa de faste Ejendoms-skatter i Byerne maatte afskrives efterhaanden, og dette kunde maasse have flere Betæneligheder imod sig end en tilsvarende Afskrivning af Hartkornsskatterne paa Landet. Endelig frembyder Kreditforeningslaanene en Vanskelighed, som det vilde være overordentlig besværligt, om ikke helt umuligt at overvinde. En Afskrivning af Hartkornsskatterne medfører som en uafviselig Konsekvens, at ikke blot Tiender og Arveafsteafgifter, men ogsaa Prioritetsrenter optages under den mellemkommunale Beskatning. Men Spørgsmaalet er da: Hvorledes føres Skatter paa Kreditforeningernes Prioritetsrenter over paa de sande Ejere af disse Prioriteter, nemlig paa Ejere af Kreditforeningsobligationerne? Dette Problem ser jeg mig kun i Stand til at løse gennem en Kuponstat, og en saadan har jeg ikke for Djeblikket turdet foreslaa. Jeg har i Henhold til disse Grunde indfrænknet mig til i Overensstemmelse med flere Medlemmer af Udvalget at foreslaa Hartkornsskatten sikseret saaledes, at den vel i Tidens Løb kunde blive lavere, men aldrig stige over sit nuværende Beløb. Jeg har imidlertid af Hensyn til de enkelte Kommuner, som vilde lide en maasse ret betydelig Nedgang i deres Formue- og Lejlighedsstat, naar denne Lov gennemføres, ikke troet det rigtigt straks at sikser Hartkornsskatten; men givet Kommunerne en Tidsfrist af 3 Nar, i hvilke de kunne indrette sig efter de ny For-